

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 12 januari 2007

Mål nr

B 1170-05

KLAGANDE

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

MOTPART

SA

Ombud: Advokat RS

SAKEN

Vårdslöshet i trafik

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts dom den 18 februari 2005 i mål B 1774-04

_____

DOMSLUT

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut.

SA tillerkänns ersättning av allmänna medel för sina försvararkostnader i Högsta domstolen med tretusentvåhundrafemton (3 215) kr.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen, med ändring av hovrättens dom, dömer SA för vårdslöshet i trafik och bestämmer påföljden till dagsböter.

SA har bestritt ändring.

DOMSKÄL

Av SAs uppgifter framgår följande. När hon befann sig ca 30–50 meter före det obevakade övergångsstället bländades hon av solen. Hon fällde därför ner solskyddet och sänkte stegvis hastigheten. SA tyckte sig se en bit framför bilen, men hon såg varken övergångsstället, den bil som hade stannat vid övergångsstället i motsatt körriktning eller gångtrafikanten SS innan hon i en hastighet av 7–8 km/tim körde på SS som var i färd med att korsa vägen.

För vårdslöshet i trafik döms, enligt 1 § första stycket lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, vägtrafikanter som i väsentlig mån brister i den omsorg och varsamhet som till förekommande av trafikolycka betingas av omständigheterna.

Lagstiftarens avsikt med kravet att vägtrafikanten skall ha brustit i omsorg och varsamhet i väsentlig mån är att ansvar för vårdslöshet i trafik skall förbehållas sådana beteenden i trafiken som är att beteckna som vårdslösa i egentlig mening. Under trafikbrottslagens tillämpningsområde skall främst hänföras sådana fall där trafikanten gjort sig skyldig till ett medvetet risktagande eller annan allvarlig oaktsamhet och från det straffbara området är avsett att undantas fall där en trafikolycka inträffat på grund av en felbedömning eller tillfällig ouppmärksamhet hos en förare av ett motorfordon, ofta kombinerat med besvärliga väderleks- eller siktförhållanden. (Se prop. 1994/95:23 s. 57 ff. och 122.)

Riksåklagaren har gjort gällande att SA har tagit en medveten risk genom att framföra fordonet en relativt lång sträcka trots att hon uppenbarligen inte har sett den framförvarande trafiken. Den oaktsamhet hon därigenom visat måste därför, trots den låga hastighet hon hållit, anses vara sådan att hon i väsentlig mån brustit i omsorg och varsamhet.

När SA plötsligt blev bländad av solen vidtog hon, genom att fälla ner solskyddet och väsentligt sänka hastigheten, de försiktighetsåtgärder som normalt sett kunde förväntas vara tillräckliga för fortsatt körning i denna situation. Att hon fortsatte att föra fordonet framåt när hon uppenbarligen inte hade ens den begränsade sikt som hon antog berodde på en felbedömning, men det kan inte sägas att hon har gjort sig skyldig till något medvetet risk-

tagande. Även om hon får anses i viss mån ha brustit i omsorg och varsamhet kan hennes handlande, med hänsyn till de åtgärder hon vidtagit för att minimera risken för trafikolycka, inte betecknas som i egentlig mening vårdslöst. Hennes felbedömning av situationen är inte sådan att den skall medföra att hon döms för vårdslöshet i trafik.

Hovrättens domslut skall således fastställas.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Blomstrand, Pripp,
Lundius och Skarhed (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Fleur